

ΚΕΡΚΥΡΑ

**Κέρκυρα (Ιανουάριος 2017)
Εβδομάδα εκδηλώσεων και προσευχών
για την ενότητα των χριστιανών
«Η αγάπη του Χριστού μας ωθεί στη συμφιλίωση»
(Β' Κορ. 5,14-20)**

Η συμφιλίωση ανάμεσα στο Θεό και τους αδελφούς αποτελεί ένα από τα κεντρικότερα σημεία της χριστιανικής μας πίστης. Ο Απόστολος Παύλος δηλώνει με βεβαιότητα ότι είναι η Αγάπη του Χριστού η οποία μας ωθεί στη συμφιλίωση με το Θεό και τους αδελφούς μας. Μεγάλοι μεταρρυθμιστές όπως ο Μαρτίνος Λούθηρος, Ο Ιωάννης Καλβίνος, ο Ούλριχ Ζβίγκλιος, και άλλοι όπως ο Ιγνάτιος Λογιόλα, ο Φραγκίσκος Ξαβέριος, ο Κάρολος Μπορομέο, προσπάθησαν με κάθε τρόπο να ανανεώσουν την Εκκλησία μέσα από την Αγία Γραφή και την παράδοση με την έμπνευση του Αγίου Πνεύματος. Αυτό όμως που θα έπρεπε να είναι εμπειρία της Χάρης του Θεού, διαβρώθηκε από την ανθρώπινη αμαρτία κι έγινε η ιστορία της διαίρεσης των χριστιανών που βαραίνει στις πλάτες μας και που κάνει τις καρδιές μας να πονούν. Κατά τη διάρκεια αυτής της εβδομάδας προσευχής για την ενότητα των χριστιανικών εκκλησιών, αλλά και κατά τη διάρκεια του έτους, καλούμαστε σε μια αληθινή μετάνοια και συμφιλίωση, ώστε να μπορέσουμε να οικοδομήσουμε την ενότητα που ο Κύριος θέλησε και για αυτήν προσευχήθηκε πριν το Πάθος και την Ανάστασή Του.

Με ειδικές εκδηλώσεις όπως κάθε χρόνο ολοκληρώθηκε και φέτος στην Κέρκυρα η εβδομάδα προσευχής για την ενότητα των χριστιανών.

Τρεις ήταν οι κύριες συναντήσεις στο πλαίσιο των φετινών εκδηλώσεων και προσευχών για το μεγάλο αυτό θέμα που απασχολεί ολόκληρη την εκκλησία του Χριστού.

Την Παρασκευή 20 Ιανουαρίου, στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας του Ιερού Καθολικού Μητροπολιτικού Ναού «*Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος Βαρθαλίτης*», **ομάδες κυρίως νέων από όλα σχεδόν τα χριστιανικά δόγματα που είναι παρόντα στην Κέρκυρα, μετά από μια εισήγηση με θέμα την θρησκευτική διαφορετικότητα και τους τρόπους αποδοχής και διαλόγου ανάμεσα στα διάφορα δόγματα και θρησκείες, της Δρ. Κυριακής Κουκουράκη**, μέσω μιας πολύ όμορφης και κατατοπιστικής παρουσίασης, συζητήσαμε εποικοδομητικά και με πολύ ενδιαφέρον. Ακούστηκαν με πολλή προσοχή οι απόψεις όλων, Ορθοδόξων, Καθολικών και Ευαγγελικών, και ακολούθησε ένας αρκετά ζωηρός και ζωντανός διάλογος που βοήθησε στην εμπάθυνση του θέματος που μας έχει αναπτυχθεί. **Ολοκληρώσαμε την αδελφική αυτή συνάντησή μας μ' ένα δείπνο αγάπης**, όπου είχαμε την χαρά να συνφάγουμε αδελφικά, συνεχίζοντας την ενδιαφέρουσα και όμορφη συζήτησή μας. **Την ιδέα αυτής της όμορφης βραδιάς**, που άφησε ιδιαίτερα καλές εντυπώσεις σε όλους τους παρευρισκόμενους, και που την προετοιμάσαμε με πολλή χαρά και αγάπη, **είχε ο αγαπητός αδελφός και φίλος π. Ιουστίνος Κεφαλούρος**, ο οποίος και συνόδευσε την Κα Κυριακή Κουκουράκη στη Κέρκυρα.

Το Σάββατο 21 Ιανουαρίου στον Ιερό Καθολικό Μητροπολιτικό Ναό της Κέρκυρας (Ντόμο), στις 6 το απόγευμα, όπως κάθε χρόνο, **συναντήθηκαν και πάλι , μετά από πρόσκληση του Σεβασμιότατου Αρχιεπισκόπου μας π. Ιωάννη Σπιτέρη, οι εκπρόσωποι όλων των χριστιανικών εκκλησιών στην Κέρκυρα.** Ο Αρχιεπίσκοπος καλωσορίστε όλους τους παρευρισκόμενους και τους εισήγαγε με μια σύντομη εισαγωγή στο θέμα, το

οποίο φέτος η εκκλησία είχε επιλέξει για την εβδομάδα αυτή. Ο Σεβασμιότατος μητροπολίτης Κέρκυρας Παξών και Διαποντίων νήσων κκ. Νεκτάριος, απέστειλε ως εκπρόσωπό του τον πανοσ. π. Σεβαστιανό Λάτσα, ο οποίος και μετέφερε επιστολή του προς τον Αρχιεπίσκοπο και τους παρευρισκόμενους, σχετική με το θέμα της ημέρας για την ενότητα των χριστιανών, την οποία και παραθέτουμε αυτούσια στον τέλος του παρόντος άρθρου. Μίλησαν επίσης, **ο Αγγλικανός πάστορας στην Κέρκυρα π. Jules Wilson, ο ποιμένας της Ελληνικής Ευαγγελικής Εκκλησίας στην Κέρκυρα κ. Μιλτιάδης Παντελιός και ο προσκεκλημένος ιδιαίτερα για την ημέρα αυτή από την Καθολική Αρχιεπισκοπή Κερκύρας, Αρχιμανδρίτης π. Ιουστίνος Κεφαλούρος**, ο οποίος και έκανε μια εισήγηση με θέμα την Πανορθόδοξη Σύνοδο και Οικουμενικός διάλογος ανάμεσα στις χριστιανικές Εκκλησίες, την οποία, επίσης, αυτούσια επισυνάπτουμε. Ακολούθησε συναυλία εκκλησιαστικής μουσικής από τη χορωδία “Θωμάς Φλαγγίνης” με ύμνους από τη δυτική και ανατολική παράδοση της εκκλησίας, την οποία όλοι παρακολούθησαν με ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Την Κυριακή 22 Ιανουαρίου και πάλι στον Ιερό καθολικό Μητροπολιτικό Ναό της Κέρκυρας, ο αρχιεπίσκοπος με όλο τον ιερό κλήρο, τελέσαμε αρχιερατική θεία Λειτουργία προσευχόμενοι για την ενότητα των χριστιανών. Τους ύμνους και τα μέρη της Θείας Λειτουργίας, έψαλλαν οι δύο χορωδίες των ενοριών της Κέρκυρας όπως κάθε χρόνο πλέον συνηθίζεται.

Με το πέρας της Θείας Λειτουργίας ο Αρχιεπίσκοπος και ο Εφημέριος, ευλόγησαν την πρωτοχρονιάτικη πίτα της ενορίας του

Ιερού Καθολικού Μητροπολιτικού Ναού. Στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας, ο **Εφημέριος π. Μάριος Ρήγος** παρουσίασε έναν **απολογισμό ποιμαντικό και οικονομικό όλης της χρονιάς που πέρασε** και αφού όλοι οι παρευρισκόμενοι είχαμε την χαρά να δούμε μία προβολή με φωτογραφίες από όλες τις εκδηλώσεις της χρονιάς, που με αγάπη είχαν ετοιμάσει ο κ. Σπύρος Ατσοπάρδης με την κ. Ντόρη Σπιτιέρη, μοιράστηκε η Βασιλόπιτα και ανταλλάξαμε όλοι τις ευχές μας. Παρόν και ο εκπρόσωπος του Δημάρχου Κέρκυρας, ο οποίος και μας ευχήθηκε εκ μέρους της Δημοτικής Αρχής μια καλή και ευλογημένη χρονιά. Ο τυχερός που βρήκε το παραδοσιακό φλουρί της Βασιλόπιτας ήταν ο κ. Ιωσήφ Σπιτιέρης, στον οποίο χαρίσαμε ένα τάμπλετ, χορηγία του καταστήματος Expert Κερκύρας.

Π. Μάριος Ρήγος

ΥΓ. Παραθέτουμε τα κείμενα των ομιλιών κατά τις εκδηλώσεις που προαναφέραμε, όσα από αυτά μπορέσαμε να έχουμε σε ηλεκτρονική μορφή, καθώς και το κείμενο του Ποιμαντικού απολογισμού της Ενορίας του Ι. Κ. Μητρ. Ναού.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

- 1. Μήνυμα του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Κερκύρας και Παξών κκ. Νεκταρίου***

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ 1 491 00 ΚΕΡΚΥΡΑ

Αριθ. Πρωτ.: 15
2017

Κέρκυρα, 20 Ιανουαρίου

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ
ΣΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε τῶν ἐν Κερκύρα Ρωμαιοκαθολικῶν κ.
Ἰωάννη,

Ζοῦμε σέ μία πραγματικότητα ἀβεβαιότητος καί ταραχῆς. Ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δέν θέτει ὡς προτεραιότητα τῆς ζωῆς του τήν σχέση του μέ τόν Θεό, δέν ἐργάζεται γιά νά ἀπαντήσῃ στό ἐρώτημα τῆς σωτηρίας καί τῆς αἰωνιότητος, ἀλλά ἔχει ἐπιλέξει τήν ὁδó τοῦ ἑαυτοῦ καί τῆς αὐτάρκειάς του. Αποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ἐπιλογῆς εἶναι ἡ σύγκρουση μέ τόν πλησίον καί στίς καθημερινές σχέσεις καί σέ ἐκείνες μεταξύ τῶν λαῶν. Ἡ ἐξουσία φέρνει ἀνταγωνισμό γιά τήν διατήρηση καί τήν ἐπέκτασή της. Καί ὅποιος ἐξουσιάζει, δέν ἐπιτρέπει στόν ἑαυτό του παραχωρήσεις, ἀλλά ὁδηγεῖται στήν ἐπιθυμία γιά ἐπιβολή μέ κάθε τρόπο ἐπί τοῦ ἄλλου.

Γι' αὐτό βλέπουμε πολέμους. Ἀναστατώσεις. Ἀπουσία εἰρήνης. Ἀνασφάλεια. Ἀδικία. Τό πνεῦμα τῆς ἐξουσίας καί τῆς αὐτάρκειας, τό ὅποιο ἐγκλωβίζει τόν ἄνθρωπο στό σήμερα καί δέν τόν ἀφήνει νά δεῖ τήν ματαιότητα τῆς ζωῆς αὐτοῦ τοῦ κόσμου, ἐφόσον ἀπουσιάζει ὁ Θεός, δέν ἐπιτρέπει τήν καταλλαγή, τήν συμφιλίωση, τήν ἀγάπη. Ἄν ὁ ἄνθρωπος δέν ἀλλάξει ἐντός του, πῶς νά μπορέσει νά δεῖ τόν κόσμο διαφορετικά;

«Ἴδού γέγονε καινά τά πάντα, τά δέ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ τοῦ καταλλάξαντος ἡμᾶς ἑαυτῷ διά Ἰησοῦ Χριστοῦ καί δόντος ἡμῖν τήν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς» (Β' Κορ. 5, 17-18). Στή ζωή τῆς πίστεως ὅλα ἔχουν γίνει καινούργια. Κι ὅλα αὐτά προέρχονται ἀπό τόν Θεό, πού μᾶς συμφιλίωσε μαζί Του διά τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καί ἀνέθεσε σέ μᾶς νά ὑπηρετήσουμε τό ἔργο τῆς συμφιλίωσης. Καί αὐτό θά γίνει ὅταν δοῦμε τήν ἐσωτερική, τήν πνευματική μας κατάσταση. Ὅταν ἀγωνιστοῦμε νά ἀπαλλάξουμε τόν ἑαυτό μας ἀπό τό πάθος τῆς ἐξουσίας, ὅπως κι ἂν αὐτό ἐκφράζεται. Μέ τήν ὑπερηφάνεια ἐναντι τοῦ πλησίον. Μέ τήν χρήση του πρὸς ὄφελός μας καί ὄχι μέ σκοπό τήν οικοδόμησι μιᾶς κοινωνίας ἀλληλεγγύης καί φιλαδελφίας. Μέ τήν ἐπιβολή τοῦ θελήματός μας σ' αὐτόν καί ὄχι μέ τήν προσφορά καί τήν συνεννόηση μαζί του. Μέ τήν ἄρνηση νά

συνυπάρξουμε ισότιμα. Όταν προτάσσουμε μόνο τις δικές μας ανάγκες και παραθεωρούμε τις δικές του. Μέ την αίσθηση της ανωτερότητας και όχι του ότι είμαστε «σύνδουλοι» (Ματθ. 18,33) ενώπιον του Θεού.

Γιά να πετύχουμε την απαλλαγή αυτή χρειάζεται η αλήθεια και η ταπεινώση. Αλήθεια σημαίνει πίστη στον Θεό ό Όποιος συμφιλιώθηκε μαζί μας στον σταυρό του Υιού Του. Μας δίδαξε ότι δεν μπορούμε να συνυπάρξουμε εν τῷ νῦν αἰῶνι ούτε να ἐκζητήσουμε τόν μέλλοντα ἐφόσον δέν σταυρώνουμε καθημερινῶς τὰ πάθη μας καί ἐφόσον δέν ἐπικαλούμαστε τήν χάρη του Ἐσταυρωμένου καί Ἀναστάντος Κυρίου. Αλήθεια σημαίνει ἐπίγνωση τῆς ταυτότητός μας καί ὅτι τό φῶς δέν εἶναι ἐξ ἡμῶν, ἀλλά ἐκ τοῦ οὐρανοῦ. Αὐτός εἶναι καί ὁ δρόμος τῆς ταπεινώσεως. Νά μήν μένουμε στό «ἐγώ» καί τήν αὐτάρκεια, ἀλλά νά ἀκοῦμε τόν Θεό καί νά βλέπουμε τόν πλησίον μας ὡς εἰκόνα Θεοῦ. Αλήθεια τελικά σημαίνει ἐμπειρία τῆς παραδόσεως, ἡ ὁποία μᾶς καλεῖ νά ἀγαπήσουμε, ἀκόμη καί στίς διαφορές μας.

«Ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς» (Β' Κορ. 5, 14). Σ' αὐτή τήν παραχώδη ἐποχή, κατά τήν ὁποία τό πνεῦμα τοῦ πονηροῦ ἐξουσιάζει τίς ζωές καί ἀκυρώνει στήν πράξη διά τῆς ἐμπαθείας καί τῆς ἀποστασίας ἀπό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ τό ὅποιο θετικό βῆμα τοῦ πολιτισμοῦ μας, οἱ χριστιανικές κοινότητες καλοῦμαστε νά συνεργαστοῦμε ὥστε δίδοντας τό παράδειγμα τῆς καταλλαγῆς, νά ὠθήσουμε τόν κόσμο νά συνειδητοποιήσει ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ἡ Ὁδός, ἡ Αλήθεια καί ἡ Ζωή. Χωρίς Χριστό δέν ὑπάρχει συμφιλίωση μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Δέν ὑπάρχει εἰρήνη.

Ἡ Εὐρώπη πίστεψε σέ μία κοινωνία χωρίς θρησκευτικές ρίζες. Ὅτι τό χρῆμα καί ἡ ὕλη θά εἶναι ἡ βάση γιά τήν συνύπαρξη ἀνθρώπων καί λαῶν μέ κριτήριο τό κοινό συμφέρον. Τό συμφέρον ὅμως γεννᾷ φθόνο, ἀνταγωνισμό, ἐχθρότητα. Διότι εἶναι στηριγμένο στό πρόσκαιρο. Ἄς συνεργαστοῦμε γιά νά δείξουμε ὅτι μόνο ἡ ὁδός τοῦ Θεανθρώπου, ἡ ὁδός τῆς χριστιανικῆς πίστεως ἀποτελεῖ τήν ἀπάντηση στό αἴτημα γιά καταλλαγή. Αὐτή τήν ὁδό προσπαθοῦμε ὡς Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία νά ἀκολουθοῦμε καί νά μοιραστοῦμε ἐν ἀγάπῃ.

Εὐχόμαστε στήν ρωμαιοκαθολική κοινότητα τοῦ νησιοῦ μας καί σέ ὅλους καλή χρονιά, μέ ὑγεία καί φώτιση!

Ἐπί δέ τούτοις διατελῶ,

Μετ' εὐχῶν θερμῶν, τιμῆς καί ἀγάπης,
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

**† Ο ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**

2. Ομιλία του Αρχιεπισκόπου Καθολικών Κερκύρας Σεβασμιότατου Ιωάννη Σπιτέρη

«Η ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΑΣ ΩΘΕΙ ΣΤΗΝ ΣΥΜΦΙΛΙΩΣΗ»

Το βιβλικό κείμενο που εμπνέει τη φετινή οικουμενική Εβδομάδα προσευχής για την ενότητα των χριστιανών: «*Η αγάπη του Χριστού μας ωθεί στη συμφιλίωση*» δεν θα μπορούσε να είναι πιο πετυχημένο και πιο κατάλληλο για αυτό το σκοπό.

Αυτή η φράση εμπνέεται από τη Β' Επιστολή του Αποστόλου Παύλου προς τους Κορινθίους κεφάλαιο 5^ο, εδάφια 14-20 που ακούσαμε προηγουμένως.

Σε αυτό το κείμενο, ο Απόστολος Παύλος υπογραμμίζει συνοπτικά τις ακόλουθες βασικές αλήθειες της πίστης μας, που είναι κοινή για όλους τους χριστιανούς:

1. Την αγάπη του Χριστού, ο οποίος πέθανε για «χάρη όλων» των ανθρώπων.
2. Ο θάνατος του Χριστού για χάρη μας έχει ως συνέπεια την συμφιλίωση των ανθρώπων με το Θεό. Οι άνθρωποι ζούσαν μακριά από το Θεό, τον θεωρούσαν εχθρό τους. Ο Χριστός πεθαίνοντας από αγάπη για όλους εμάς, απέδειξε ότι ο Θεός δεν είναι εχθρός, αλλά φιλεύσπλαχνος Πατέρας και για αυτό μπορούμε, χωρίς φόβο, να τον πλησιάσουμε και να αισθανθούμε παιδιά του.
3. Αυτή η εμπειρία της αγάπης του Χριστού δεν μπορεί να μας αφήσει αδιάφορους, πρέπει να αλλάξει τον άνθρωπο και από παλιό να γίνει «νέο δημιούργημα».
4. Ο άνθρωπος συμφιλιωμένος με το Θεό, δικαιωμένος από τη χάρη του, νέο δημιούργημα, δεν μπορεί παρά να γίνει και ο ίδιος, με τη σειρά του, «διάκονος της συμφιλίωσης».
5. Η συμφιλίωση, λοιπόν, παραμένει ουσιαστικό συστατικό για όλους αυτούς που θέλουν να ονομάζονται χριστιανοί.

Αυτό το κείμενο που μας παρουσιάζεται ως προγραμματισμός οικουμενικής δράσης, ως περισυλλογή και ως έμπνευση προσευχής, καθορίζει και το πώς πρέπει να εργαζόμαστε για την ενότητα των χριστιανών.

Η ενότητα της Εκκλησίας, δεν εξαρτάται πρωτίστως από τους ανθρώπους, αλλά από τον ίδιο το Θεό, αυτός μας συμφιλίωσε μαζί του, είναι ένα δώρο του Αγίου Πνεύματος που απορρέει από το θάνατο και την Ανάσταση του Χριστού, ο οποίος γι' αυτήν προσευχήθηκε στο τελευταίο Δείπνο: «*ίνα πάντες εν ώσιν*». Οι προσπάθειες των ανθρώπων συνίστανται στο να διατηρήσουν και να αυξήσουν αυτήν την ενότητα, που δεν αφορά

μόνο τις διάφορες χριστιανικές ομολογίες, αλλά την ίδια την οντότητα της Εκκλησίας.

Αυτό που διασπάται στην Εκκλησία δεν είναι η ενότητά της, αλλά οι άνθρωποι που χωρίζονται μεταξύ τους και αυτό οφείλεται στον εγωισμό και τελικά στην αμαρτία που τους απομακρύνει από το Θεό.

Είναι προφανές λοιπόν ότι η ενότητα των χριστιανών θα πραγματοποιηθεί μόνον όταν θα υπάρξει από όλους βαθιά μετάνοια. Μόνον όταν στο πρόσωπο του άλλου δεν θα διακρίνουμε τον εχθρό μόνο και μόνο γιατί είναι διαφορετικός αλλά τον αδερφό, τότε μόνο θα μπορούμε να μιλάμε για πραγματική μεταξύ των ανθρώπων, συμφιλίωση. Οι δογματικές διαφορές συχνά δραματοποιούνται από ορισμένους κύκλους, διογκώνονται και πολλαπλασιάζονται απλώς για να δικαιολογήσουν το φανατισμό τους, το φονταμενταλισμό και την αδυναμία της κατανόησης του άλλου.

Ας αρχίσουν όλοι οι χριστιανοί να ξανασυναντήσουν το πραγματικό πρόσωπο του Θεού Πατέρα, να αισθανθούν πραγματικά μεταξύ τους παιδιά του Θεού, να καθαρίσουν την καρδιά τους από τον εγωισμό και την αλαζονεία που τους δίνει την ψευδαίσθηση ότι μόνο αυτοί κατέχουν την αλήθεια και όλη την αλήθεια και ότι όλοι οι υπόλοιποι είναι βουτηγμένοι στην πλάνη. Όταν αγαπάμε με αυτήν την πραγματική αγάπη που προέρχεται από το Θεό, τότε θα βρούμε τον τρόπο να διαλευκάνουμε και τα θεολογικά προβλήματα.

Και στις Εκκλησίες μας, ο Απόστολος Παύλος θα μπορούσε να επαναλάβει τα λόγια που έγραφε τότε στους χριστιανούς της Κορίνθου: «Σας παρακαλούμε, στο όνομα του Χριστού, συμφιλιωθείτε με το Θεό», για να συμφιλιωθείτε και μεταξύ σας.

† Ιωάννης Σπιτέρης

3. Ομιλία του Πανοσιολογιότατου Αρχιμανδρίτη π. Ιουστίνου Κεφαλούρου

“Προοπτικές της ενότητας των χριστιανών μετά την Αγία και Μεγάλη Σύνοδο”.

“Πολύ μ’ αρέσει ο διάλογος. Γιατί περισσότερο μέρος από την ομιλία των ανθρώπων είναι το μυστήριο. Να δέχομαι κόσμο στο Γραφείο μου, το θεωρώ ευλογία. Θυμούμαι αυτό που μου έλεγαν οι χωριανοί στην πατρίδα μου, όταν ήμουν Διάκονος : “Ήλθαμε να κοιταχθούμε”. Να η φιλοσοφία της ζωής...”

Με τούτα τα λόγια του Οικουμενικού Πατριάρχου Αθηναγόρα, του πρύτανη της Οικουμενικής Κίνησης επιτρέψτε μου να ξεκινήσω την προσλαλιά μου στην αποψινή μας συνάντηση στον περικαλλή τούτο ναό των αγίων Ιακώβου και Χριστοφόρου.

Πρόσκληση ευγενική μα και ιδιαίτερος τιμητική του ρέκτου και διδασκάλου της Θεολογίας Αρχιεπισκόπου Κερκύρας Ιωάννου Σπιτέρη, αλλά και του ακάματου εργάτη του Ευαγγελίου, φίλου, αδελφού και συνοδοιπόρου πρωτοσυγκέλου της Αρχιεπισκοπής Κερκύρας π. Μάριου Ρήγου, οδήγησαν τα βήματα μου από την πόλη της Θεσσαλονίκης στο νησί των Φαιάκων, στη βασίλισσα των Επτανήσων την Κέρκυρα των ποιητών, των Τεχνών μα και των αγίων.

Ο λόγος του αποστόλου των Εθνών Παύλου προς την Εκκλησία της Κορίνθου, αντηχεί πάλιν και πολλάκις σήμερα στα αυτιά των χριστιανικών μας κοινοτήτων: “η αγάπη του Χριστού μας ωθεί στη συμφιλίωση”. Και είναι μια αγάπη που δεν γνωρίζει σύνορα, δεν κατανοεί τους διαχωρισμούς, ξεπερνά τις διακρίσεις. Μια αγάπη σταυρική, θυσία υπέρ του σύμπαντος κόσμου. Του σύμπαντος. Όχι του δικού μου προσωπικού μικρόκοσμου, όπου ο εγωισμός, τα προσωπικά οφέλη, κόβουν και ράβουν τον Χριστό στα μέτρα των σκοπιμοτήτων μου.

Η ζοφερή καθημερινότητα μας κοινωνεί με γεγονότα βίας, εγκληματικότητας, ανθρώπινης μισαλλοδοξίας. Ο κόσμος, ο λίαν καλώς ξάφνου έγινε κόσμος αίματος, κόσμος που έχασε τον προσανατολισμό του.

Χρέος όλων μας είναι ο επαναπροσανατολισμός μα και ο επανευαγγελισμός του δικού μας χριστιανικού πληρώματος, της δικής μας χριστιανικής οικογένειας, είτε αυτή ανήκει στη δύση, είτε στην ανατολή και της ορθής τοποθέτησής μας απέναντι στο λόγο του Κυρίου “Ινα πάντες έν ώσιν”.

Δεν έχει κανένας μας το δικαίωμα να αφήσει να κομματιάσει τον άραφο χιτώνα του Κυρίου μας, επειδή ο ίδιος δεν κατανοεί την ενότητα. Η ενότητα των Εκκλησιών είναι έργο αγιοπνευματικό, όπου ο άνθρωπος ως άλλο όργανο της χάριτος του Θεού καλείται να συν-πράξει και να συν-λειτουργήσει.

“Δοξάρι είμαι στα χέρια σου, Κύριε, τέντωσέ με, αλλιώς θα σαπίσω. Μη με παρατεντώσεις, Κύριε, θα σπάσω. Παρατέντωσε με , Κύριε κι ας σπάσω.” επαναλαμβάνει ο κατά τα άλλα άθεος άγιος των γραμμάτων Νίκος Καζαντζάκης.

Εκατό σχεδόν χρόνια προετοιμασίας, οδήγησαν τις τοπικές Εκκλησίες των Ορθοδόξων στην σύγκλιση της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, υπό την προεδρία του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου. Δυσκολίες, πειρασμοί, εμπόδια θέλησαν να ματαιώσουν ετούτη την προσπάθεια. Όμως άλλα άνθρωπος βούλεται και άλλα Θεός κελεύει. Μεταξύ των άλλων θεμάτων και αυτό της σχέσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας με τον λοιπό χριστιανικό κόσμο. Δεν ήταν εύκολο να κατανοηθεί ετούτη η σχέση με τον ίδιο τρόπο και το ίδιο πνεύμα. Όμως εν τέλη η σύνοδος κατέληξε :

- Η Όρθόδοξος Εκκλησία θεωρεί καταδικαστέαν πᾶσαν διάσπασιν τῆς ενότητος τῆς Έκκλησίας, υπό ατόμων ἢ ομάδων, επί προφάσει τηρήσεως ἢ δῆθεν προασπίσεως τῆς γνησίας Όρθοδοξίας. Ως μαρτυρεῖ ἡ ὄλη ζωή τῆς Όρθοδόξου Έκκλησίας, ἡ διατήρησις τῆς γνησίας ρθοδόξου πίστεως διασφαλίζεται μόνον διά τοῦ συνοδικοῦ συστήματος, τό ὁποῖον ἀνέκαθεν ἐν τῇ Έκκλησίᾳ ἀπετέλει τήν ἀνωτάτην αὐθεντίαν ἐπί θεμάτων πίστεως καί κανονικῶν διατάξεων (κανῶν 6 τῆς Β΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου).
- Η Όρθόδοξος Έκκλησία ἔχει κοινήν τήν συνείδησιν περί τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ διαχριστιανικοῦ θεολογικοῦ διαλόγου, διό καί κρίνει ἀναγκαῖον νά

συνοδεύηται ούτος πάντοτε υπό τῆς ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρίας διὰ πράξεων ἀμοιβαίας κατανοήσεως καί ἀγάπης, αἱ ὁποῖαι ἐκφράζουν τὴν «ἀνεκκλήτων χαρὰν» τοῦ Εὐαγγελίου (Α' Πέτρ. 1, 8), ἀποκλειομένης πάσης πράξεως προσηλυτισμοῦ, οὐνίας ἢ ἄλλης προκλητικῆς ἐνεργείας ὁμολογιακοῦ ἀνταγωνισμοῦ. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα αὐτό, ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία θεωρεῖ σημαντικὸν ὅπως ὅλοι οἱ Χριστιανοί, ἐμπνεόμενοι ὑπὸ τῶν κοινῶν θεμελιωδῶν ἀρχῶν τοῦ Εὐαγγελίου, προσπαθήσωμεν νὰ δώσωμεν εἰς τὰ ἀκανθώδη προβλήματα τοῦ συγχρόνου κόσμου, μίαν ὀλοπρόθυμον καὶ ἀλληλέγγυον ἀπάντησιν, βασιζομένην εἰς τὸ πρότυπον τοῦ ἐν Χριστῷ καινοῦ ἀνθρώπου.

- Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχει συνείδησιν τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ κίνησις πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἐνότητος τῶν Χριστιανῶν λαμβάνει νέας μορφάς, ἵνα ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς νέας συνθήκας καὶ ἀντιμετωπίσῃ τὰς νέας προκλήσεις τοῦ συγχρόνου κόσμου. Εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνέχισις τῆς μαρτυρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸν διηρημένον χριστιανικὸν κόσμον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ πίστεώς της.

Ὅμως θα πρέπει νὰ πούμε καὶ τοῦτο ὡς μίαν Ὁρθόδοξην αυτοκριτικὴν προσέγγισιν. Τελικὴ ὁμόφωνη διατύπωση που επικράτησε στὴ Σύνοδο, μετὰ τὴ δυναμικὴ παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ ὁποία ἀντικατέστησε τὴν προσυνοδικὴν διατύπωση: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τὴν ἱστορικὴν ὑπαρξίν ἄλλων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν», εἶναι ἡ ἐξῆς: «Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποδέχεται τὴν ἱστορικὴν ὀνομασίαν ἄλλων ετεροδόξων Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ Ὁμολογιῶν». Μία ἀλλαγὴ, που ἔχω τὴν αἴσθησιν ὅτι συνιστᾷ πηλοῦσμα ἀπὸ τὰ κεκτημένα τολμήματα τοῦ παρελθόντος, ἐνὸς γὰρ παράδειγμα Μάρκου Εφέσου τοῦ Ευγενικοῦ, ὁ ὁποῖος δὲν δυσκολευότανε καθόλου νὰ ἀποδώσῃ τὸν τίτλον Ἐκκλησία στους Ρωμαιοκαθολικοὺς «ἀδελφοὺς», ἀλλὰ καὶ ἐνὸς πατέρα Γεωργίου Φλωρόφσκυ, ὁ ὁποῖος δεχότανε πως «ἡ Ρώμη δὲν στερεῖται τῆς χάριτος», ὅπως καὶ ἐνὸς γέροντα Σωφρονίου τοῦ Ἑσσεξ, ὁ ὁποῖος δήλωνε «σκανδαλωδῶς», ὅτι «τὸ πλήρωμα τῆς χάριτος μπορεῖ νὰ

κατέχει μόνο η μία και μοναδική Εκκλησία», αυτή που είναι το σπίτι μας, «όλες όμως οι άλλες εκκλησίες», και είναι σαφές πως εδώ αναφέρεται και στις Εκκλησίες της Μεταρρύθμισης, «διαθέτουν χάρη εξαιτίας της πίστεως στον Χριστό, όχι όμως στην πληρότητα».

Ακόμη κι έτσι όμως το βήμα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου θεωρείται μεγάλο αφού πλέον σε Πανορθόδοξο επίπεδο πάρθηκαν από κοινού αποφάσεις και για την θέση της Ορθόδοξου Εκκλησίας στην Οικουμενική Κίνηση.

Επιτρέψτε μου αγαπητοί αδελφοί να τελειώσω ετούτες τις σκέψεις μου με τον λόγο του Οικουμενικού μας Πατριάρχου Βαρθολομαίου σε μια πρόσφατη συνέντευξή του στην ιταλική εφημερίδα La Repubblica :

«Από την πλευρά της η Ορθόδοξη Εκκλησία έχει πίστη στον Θεό και με αισιοδοξία θα συνεχίσει τους θεολογικούς διαλόγους, κυρίως με την Ρωμαιοκαθολική αδελφή Εκκλησία και πιστεύουμε ότι στα επόμενα χρόνια θα υπάρξει σημαντική πρόοδος. Δεν θα ήταν σοφό να θέσουμε χρονικά όρια στον διάλογό μας, δεν μπορούμε να εργαζόμαστε με κοσμικά κριτήρια και κανόνες. Πιστεύουμε ότι οφείλουμε να συνομιλούμε με ειλικρίνεια, αίσθημα αγάπης, να προσευχόμαστε πολύ και με την χάρη τού Θεού, όταν εκείνος το θελήσει, θα προχωρήσουμε στην επίλυση των διαφορών μας και στην ποθητή ενότητα».

π. Ιουστίνος Κεφαλούρος

4. Απολογισμός Ποιμαντικός της Ενορίας του Ιερού Καθολικού Μητροπολιτικού Ναού Κερκύρας του έτους 2016

Σεβασμιότατε, αγαπητοί Πατέρες, Κύριε Αντιδήμαρχε, αγαπητοί ενορίτες και ενορίτισσες, φίλοι και φίλες,

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος, παρουσιάζουμε έναν **απολογισμό των πεπραγμένων** τόσο στον Ποιμαντικό όσο και τον Διαχειριστικό τομέα των ενοριών μας, θέτοντας συνάμα και **τους στόχους μας και τα οράματά μας για το έτος που ξεκινά.**

Δεν κάνουμε απολογισμό για να επαινέσουμε, ή για να καυχηθούμε, να επιδείξουμε αλαζονικά τα πεπραγμένα μας. **Απώτερος σκοπός μας είναι να νιώσουμε την ευθύνη που έχουμε ο καθένας από τη θέση που υπηρετεί την κοινότητά του** και να αισθανθούμε πως είμαστε μια οικογένεια που προοδεύει στην ανθρώπινη και πνευματική ζωή.

Με τους αγιασμούς των οικογενειών, τους οποίους και φέτος πραγματοποιήσαμε επισκεπτόμενοι όσο το δυνατόν περισσότερους ενορίτες, έργο που έχουν αναλάβει ιδιαίτερα ο υπεφημέριος π. Ρόμπερτ μαζί με τον ακόλουθο κ. Αντώνη Δαρμανή, **διαπιστώνουμε για μια ακόμη φορά τη σκληρή αδιαφορία που πραγματικά μας πονά όλους εμάς τους ιερείς, αλλά και όλους όσοι εργάζονται στον οργανισμό αυτό που λέγεται ενορία**, αφιλόκερδα και με περίσσια αυταπάρνηση. Αν στην εκκλησία ή στις άλλες θρησκευτικές μας εκδηλώσεις, εμφανίζονταν έστω και κάποια φορά οι μισοί από εκείνους που κάθε χρόνο και επί σειρά ετών επισκεπτόμαστε (και όχι μόνο για τους αγιασμούς), δε θα μας χώραγε ο Ντόμος!

Όλοι όσοι εργαζόμαστε στην ενορία, είμαστε καλεσμένοι από το Χριστό να αγγίζουμε την καρδιά των ανθρώπων, να νιώσουμε τα προβλήματά τους, να επιμείνουμε στην αποστολή που μας ανάθεσε, δηλαδή να κηρύξουμε το Ευαγγέλιο με το λόγο και το παράδειγμά μας. Γι' αυτό πρέπει να είμαστε **ξεκάθαροι**. Στον αγώνα αυτό, η **παρρησία είναι σημαντική αρετή και η πυγμή δηλώνει το πόσο σημαντικό θεωρούμε το έργο αυτό**. Δεν είναι σωστό να κάνουμε πως δεν καταλαβαίνουμε ούτε και να αδιαφορούμε με τη σειρά μας. Καλούμαστε να **βρίσκουμε συνεχώς λύσεις και μάλιστα χωρίς να χάνουμε χρόνο**. Αισθανόμαστε την ευθύνη που μας ανέθεσε η εκκλησία κι αυτή η ευθύνη δεν είναι μόνο δική μας (των ιερέων) αλλά και δική σας.

Στην ενορία μας υπάρχουν άνθρωποι που εργάζονται και προσπαθούν με όλη τους την καρδιά για το κοινό καλό. Δεν είμαστε μια μεγάλη κοινότητα χιλιάδων πιστών. Γι' αυτό και **ο καθένας από τους ενορίτες μας είναι πολύτιμος και αναντικατάστατος**.

Οι ενορίτες που απαρτίζουν το **Ποιμαντικό Ενοριακό Συμβούλιο**, μαζί με τους **ιερείς** μας, είναι ο πυρήνας δράσης της χριστιανικής μας οικογένειας. Οι **Αδελφές της Θεϊκής Αγάπης** προσφέρουν την πολύτιμη υπηρεσία τους στον **τομέα της Κατήχησης** στο κατηχητικό μας Κέντρο καταβάλλοντας μεγάλες προσπάθειες με πολλή αγάπη κι αυταπάρνηση. Η παρουσία τους στην ενορία, εκτός από την κατήχηση στον τομέα της χορωδίας μας, δίνει πάντα μια νότα αισιοδοξίας σε όλη τη χριστιανική μας κοινότητα.

Με το ενοριακό Ποιμαντικό μας συμβούλιο συναντηθήκαμε αρκετές φορές μέσα στο χρόνο που Πέρασε κι οργανώσαμε τις **θρησκευτικές γιορτές (πανηγύρια)** της ενορίας, οι οποίες είναι πραγματικά αρκετές. **Το Πάσχα** με τις τελετές και τη σημαντική **λιτανεία του Επιταφίου, Τη λιτανεία της Αγία Δωρεάς, που αποτελεί την κατ' εξοχήν δημόσια θρησκευτική εκδήλωση των Καθολικών της Κέρκυρας**, τη γιορτή των πολιούχων της ενορίας **Αγίων Ιακώβου αποστόλου και Χριστοφόρου**

Μάρτυρα στις 25 Ιουλίου με την ευλογία και των οχημάτων και οδηγών. Άλλα πανηγύρια όπως της **Παναγίας του Καρμήλου** στην Τένεδο και του **Αγίου Πίου** στη Μεσογγή, του Αγίου Φραγκίσκου στον φερώνυμο ιστορικό Ναό, όπου γίνεται επίσης και το πανηγύρι του **Αγίου Αντωνίου**, ναοί των οποίων η φροντίδα ανήκει στην Ενορία μας, Του Αγίου Πολιούχου μας **Σπυρίδωνα του θαυματουργού, του Αγίου Ανδρέα** στο Ναό της Τενέδου **και του Αγίου Νικολάου** κ.α.

Οργανώσαμε πλούσια **κεράσματα για όλα τα πανηγύρια και τις μεγάλες γιορτές. Τη νύχτα των Χριστουγέννων και του Πάσχα** έξω από την εκκλησία προετοιμάσαμε κέρασμα με γλυκά και κρασί για να σταθούμε λίγο οι ενορίτες και να ανταλλάξουμε τις ευχές μας. **Έτσι αισθανόμαστε περισσότερο κοινότητα και οικογένεια.**

Φέτος, **γιορτάζοντας το Ιωβηλαίο της Ευσπλαχνίας**, όπου για πρώτη φορά, με τη θέληση του Αγίου Πατέρα πάπα Φραγκίσκου πραγματοποιήθηκε **το άνοιγμα των Θυρών των Ναών** σε όλο τον κόσμο, είχαμε την τύχη να ζήσουμε δύο πολύ όμορφες τελετές, του ανοίγματος και του κλεισίματος του Ιωβηλαίου στο Μητροπολιτικό μας Ναό, και είχαμε συνάμα τη χαρά να συνεορτάσουμε δύο επιμέρους «Ιωβηλαία» στην ενορία μας. **Το Ιωβηλαίο των 25 ετών του Γενικού Βικαρίου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και Εφημερίου π. Μάριου Ρήγου** το μήνα Απρίλιο καθώς και το **Ιωβηλαίο των 50 ετών μοναχικής ζωής της προϊσταμένης των εδώ αδελφών της Θεϊκής αγάπης Αδ. Ελέττα Μεγκαρέλι.**

Οργανώσαμε και πάλι, τη γιορτή του καρναβαλιού των παιδιών του κατηχητικού μας Κέντρου στο εδώ Πνευματικό Κέντρο με μεγάλη επιτυχία και προσέλευση παιδιών **και αυτό της Ενορίας** με αρκετά καλή συμμετοχή πολλών ενοριτών μας, πάλι στο Πνευματικό Κέντρο της Ενορίας «**Αρχιεπίσκοπος Αντώνιος Βαρθαλίτης**».

Και οι εκδηλώσεις δε σταματούν εδώ. **Συναυλίες θρησκευτικές**, τόσο το Πάσχα, όσο και τα Χριστούγεννα με τις χορωδίες και τις ορχήστρες του νησιού και της πόλης μας.

Η Κατασκήνωση για τα παιδιά του Δημοτικού της Αρχιεπισκοπής, προετοιμάζεται από την Ενορία μας **με μεγάλη επιτυχία εδώ και 11 χρόνια.** Με θέμα κάθε χρόνο και με πρόγραμμα που περιλαμβάνει όχι μόνο διασκέδαση και ξεκούραση των παιδιών, αλλά **πολλές δραστηριότητες μέσα από τις οποίες τα παιδιά μας εμβαθύνουν την πίστη τους** και ωριμάζουν χριστιανικά και κοινωνικά. Είναι ευκαιρία να τονίσω την αγάπη και την αφοσίωση όλων των υπευθύνων στην προσπάθεια αυτή. **Ήταν οι νέοι μας που πρόσφεραν και προσφέρουν αφιλόκερδα τον κόπο και το χρόνο τους για τα παιδιά μας,** με θαυμαστά αποτελέσματα.

Η Νεολαία μας δεν είναι πολυάριθμη, αλλά είναι πάντα παρούσα στη ζωή της ενορίας μας. Οι Νέοι που συγκεντρωνόμαστε τα Σάββατα είναι πάντοτε διαθέσιμοι και πρόθυμοι να βοηθήσουν και να προσφέρουν για την Εκκλησία. Προσπαθούμε βέβαια συνεχώς και ενημερώνουμε τους υπόλοιπους νέους, ελπίζοντας να τους έχουμε στη συντροφιά μας. Οργανώνουμε δραστηριότητες, ανάλογα με το χρόνο και τις

δυνατότητες μας. Προετοιμάζουμε κάθε Σάββατο τη Θεία Λειτουργία της Κυριακής και όλες τις άλλες τελετές της ενορίας μας.

Το κατηχητικό μας για τα μικρά παιδιά, είναι διενοριακός θεσμός της Αρχιεπισκοπής, αποτελεί μια από τις πιο δύσκολες πτυχές της ποιμαντικής φροντίδας της ενορίας, αλλά και από τις πιο σημαντικές. 58 παιδιά είναι εγγεγραμμένα, συχνάζουν περίπου τα 30-35 από αυτά και μερικά τα βλέπουμε σπάνια. Καταβάλλουμε σι' αλήθεια μεγάλη προσπάθεια για να έχουμε τα παιδιά κοντά μας και για να πείσουμε τους γονείς για **τη σπουδαιότητα του κατηχητικού έργου** και δε χάνουμε τις ελπίδες μας πως σιγά σιγά θα γίνει κατανοητή η ανάγκη της παρουσίας των παιδιών στην κατήχηση. Κάθε Σάββατο με τα πουλμανάκια και από τις δύο Ενορίες αλλά και οι Αδελφές Φραγκισκανές, μεταφέρουμε τα παιδιά που δε μπορούν να φέρουν οι γονείς και τα επιστρέφουμε στα σπίτια τους. **Υπάρχουν βέβαια και γονείς που είναι τακτικότεροι κάθε Σάββατο και κάποιοι από αυτούς που συνδράμουν αποτελεσματικά στο κατηχητικό έργο** και τους εκφράζω εκ μέρους όλων ένα μεγάλο και ειλικρινές ευχαριστώ.

Η Χορωδία μας, με το μαέστρο και τον οργανίστα, αλλά και με τη συμβολή των Αδελφών της Θεϊκής Αγάπης, **καταβάλλει συνεχώς προσπάθειες για περισσότερη συμμετοχή στη λειτουργική ζωή της ενορίας** και με την αγάπη και το ζήλο που δείχνουν τα μέλη της, έχει κάνει αρκετά μεγάλη πρόοδο. Πολύ όμορφη είναι η συνεργασία των δύο χορωδιών μας στις επίσημες τελετές και εορτές, όπου εκτός από την αποτελεσματικότητα μια τέτοιας συνεργασίας φαίνεται σίγουρα και μια μαρτυρία αδελφικής αγάπης που τόσο την έχουμε ανάγκη σε όλους τους τομείς της Κοινοτικής μας ζωής.

Οι Λειτουργοί (Τα Παπαδάκια μας, μεγάλοι και μικροί), δίνουν ζωντάνια και ομορφιά στις τελετές μας. Όλοι τους αγαπούμε και χαιρόμαστε για την παρουσία τους.

Η Κάριτας, αν και δεν είναι ενοριακός θεσμός, όπως και το Κατηχητικό, στο οποίο προαναφέρθηκα, η οποία απαρτίζεται από εθελοντές προερχόμενους και από τις δύο ενορίες, με την άγρυπνη φροντίδα και καθοδήγηση του π. Ρόμπερτ εργάζονται **αυταπάρηση για να ανακουφίσουν τον πόνο και τις ανάγκες των αδελφών μας.**

Ο Σύνδεσμος των Καθολικών Κέρκυρας ξεκίνησε και πάλι με μια προσπάθεια ανασυγκρότησης του και ελπίζουμε να έχουμε καλύτερα αποτελέσματα με τη βοήθεια και συμπαράσταση όλων μας που πρέπει να εγγραφούμε ως μέλη και να προωθήσουμε το έργο του.

Τα πρόσωπα σε όλους αυτούς τους θεσμούς επαναλαμβάνονται, αλλά αυτό δεν είναι αρνητικό και επίσης δε σημαίνει πως δεν παράγεται έργο. **Εκείνο που πιο πολύ όλοι μας θέλουμε είναι να είναι οι καρδιές μας ανοικτές στους αδελφούς μας.** Να τους δεχόμαστε και να τους αγαπάμε. Να ξέρουμε να συγχωρούμε και να βαδίζουμε αδελφωμένοι. Να προσευχόμαστε ο ένας για τον άλλο κι όλοι μαζί να ζούμε την κοινωνία εν Χριστώ μέσα στην ενοριακή μας κοινότητα.

Η Ενορία πρέπει να είναι **ένας ζωντανός οργανισμός.** Όπως είμαστε **σώμα του Χριστού** με το Βάπτισμα που λάβαμε, (**Φέτος**

βαπτίσαμε 6 παιδιά στο Ντόμο) έτσι πρέπει να είμαστε οικογένεια στο όνομα του Χριστού (Φέτος ορατά δέθηκαν με τα **δεσμά του Γάμου 26 ζευγάρια στο Ντόμο**).

Με πίστη και ελπίδα, συνοδέψαμε στην τελευταία τους κατοικία 8 ενορίτες μας και συνεχίζουμε να προσευχόμαστε γι' αυτούς στις συνάξεις μας, ώστε ο Θεός Πατέρας να τους αξιώσει να συμμετέχουν στην «ανάστασιν νεκρών».

Ένα ευχαριστώ δεν αρκεί αλλά θα το πω με όλη μου την καρδιά. Σας ευχαριστώ όλους και σας τονίζω ότι αυτό το ευχαριστώ **δεν είναι τυπικό αλλά το αισθάνομαι μέσα από την καρδιά μου.** Ευχαριστώ και στο όνομα του Ενοριακού Συμβουλίου και όλων των ενοριτών **τον Αρχιεπίσκοπό μας Σεβ. π. Ιωάννη Σπιτέρη, ο οποίος πάντα συμπαραστέκεται σε κάθε έργο και ενθαρρύνει όλες μας τις προσπάθειες.** Ευχαριστώ επίσης από την καρδιά μου τον π. Ρόμπερτ και όλους τους συναδέλφους Ιερείς για την πολύτιμη βοήθειά τους σε όλα τα έργα της ενορίας και της Αρχιεπισκοπής.

Είμαι σίγουρος πως **με περισσότερη προσπάθεια από όλους και με τη βοήθεια του Θεού** θα συνεχίσουμε να κάνουμε ότι καλύτερο μπορούμε για τους αδελφούς μας **και η Ενορία μας θα γίνεται όλο και περισσότερο μια εν χριστώ Οικογένεια για να δίνει μαρτυρία για το Χριστό στην τοπική μας κοινωνία».**

Π. Μάριος Ρήγος